

forsikringsmæglerskik. Herved forstås, at forsikringsmæglerens varetagelse af sin virksomhed kvalitetsmæssigt skal leve op til de krav, der stilles til en uafhængig forsikringsformidling m.m. Forsikringsmæglervirksomheden skal således baseres på et professionelt markedskendskab og alene varetage kundernes interesser.

Bestemmelsen er udtryk for en retlig standard, hvis indhold nødvendigvis må være underkastet en løbende tilpasning. Herudover er forsikringsmæglere ligesom andre erhvervsdrivende undergivet markedsføringslovens regler, herunder kravet om god markedsføringskik.

I medfør af *stk. 2* kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om indholdet af begrebet god forsikringsmæglerskik. Finanstilsynet vil, bistået af det i § 21 omhandlede rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, i forbindelse med udarbejdelse af et regelsæt, tage hensyn til de af forsikringsmæglerorganisationerne opstillede etiske regler og afgivne responsa m.v. med hensyn til, hvad man inden for branchen hidtil har anset for god forsikringsmæglerskik. Yderligere vejledning vil kunne udtrages af de afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed, som Finanstilsynet efter reglerne i § 19 vil kunne foretage, såfremt forsikringsmæglerelskabet eller forsikringsmægleren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelser i loven eller af forskrifter udstedt i medfør af loven.

Til § 13

Bestemmelsen i *stk. 1* supplerer bestemmelserne i § 12 om god forsikringsmæglerskik og angiver, at forsikringsmægleren er forsikringstagerens fuldmægtig og, at det er kundens interesser og forhold, som er det afgørende for formidlingens og rådgivningens indhold, og netop ikke forsikringsmæglerens eventuelle særlige interesser i, hvilke valg kunden træffer. Der ligger bl.a. heri en forpligtelse til, at den enkelte forsikringsmægler indhenter et vist antal - efter det enkelte forholds natur - realistiske tilbud til afdækning af kundens aktuelle forsikringsbehov, jf. i øvrigt § 18.

I *stk. 2* angives, at forsikringsmægleren som medlem mellem forsikringsselskabet og kunden skal give denne adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at kunne vælge den rette forsikring, herunder oplyse om lovvalg i visse tilfælde og om klageinstans. I forbindelse med gennemførelsen af 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv blev der vedtaget bestemmelser om forsikringsselskabernes informationspligt. Disse bestemmelser er gennemført

i lov om forsikringsvirksomheds §§ 256 og 256 a og i forskrifter udstedt i medfør heraf. Dersom en kunde gør brug af en forsikringsmægler, er det derfor fundet rimeligt, at kunden får stillet de samme oplysninger til rådighed, som forsikringsselskaberne efter reglerne i lov om forsikringsvirksomhed skal give.

I *stk. 3* fastsættes, at forsikringsmægleren uopfordret skal oplyse forsikringstageren om størrelsen af en provision eller andet vederlag, som er knyttet til et hvert tilbud om forsikringsafdækning, som efter forsikringsmæglerens vurdering opfylder de krav til relevant risikoafdækning, som kunden har ønsket. Oplysningerne skal gives på en måde, så det er muligt for den almindelige kunde at gennemskue og sammenligne den provision m.v. der er forbundet med de forskellige tilbud. En forsikringsmægler tilbydes som udgangspunkt provision (tegning og/eller pasningsprovision) fra de tilbudsgivende forsikringsselskaber. Andre vederlag, f.eks. aftaler om honorarer baseret på det årlige samlede præmievolumen, som forsikringsmægleren tilfører forsikringsselskabet eller aflønning baseret på timeforbrug, vil ifølge bestemmelsen også være omfattet af oplysningspligten. Ved klart at foreskrive en pligt til uopfordret at angive, hvilke tilbud der udløser provision samt eventuelt andre vederlag samt størrelsen heraf, gives forsikringstageren mulighed for at tage disse oplysninger med ved valget mellem de forskellige forsikringsløsninger, som forsikringsmægleren præsenterer. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ikke rejses tvivl om forsikringsmæglerens uafhængighed af forsikringsselskaberne. Bestemmelsen skal i øvrigt sammenholdes med bestemmelserne i §§ 15 og 18.

I lighed med, hvad der er foreskrevet i lov om forsikringsvirksomhed om tavshedspligt for et forsikringsselskabs ledelse m.fl., foreskriver bestemmelsen i *stk. 4*, at en forsikringsmægler på tilsvarende måde ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, der opnås kendskab til under udøvelse af hvervet.

Til § 14

I *stk. 1* angives, at et forsikringsmæglerelskab og en forsikringsmægler i tilknytning til den i § 1, stk. 2 angivne forsikringsmæglervirksomhed, må udøve funktioner, der kan antages at være accessorisk til forsikringsmæglervirksomhed. Herigennem sikres, at en rimelig og ønskelig produktudvikling af forsikringsmæglerens virksomhed ikke begrænses unødigt, og der tages højde for, at en forsikringsmægler gennem den egentlige forsikringsmæglervirksomhed erhverver en ekspertise på tilgrænsende områder. Som ek-